

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Iesvitarvm Assertiones, Ex Epistola Priori Divi Pavli ad Timotheum, in Schola Dilingana disputatas, quibus totum Papatum stabilire conati sunt, pia responsio

**Bidembach, Wilhelm
Osiander, Lucas**

Tvbingæ

VD16 B 5358

Iesvitæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36892

IESVITÆ.

THESES THEOLO-
GICÆ, EX PRIORI EPI-
STOLA DIVI PAULI AD TI-
MOTHEUM.

Irenæus lib. 1. ca. 26. Legimus apud Irenæum & Eusebium Pamphilum, olim:
 Euseb. Eccle. ab Hebione, Seuero, & Tatiano, Epistolas omnes Apostoli
 hist. lib. 4. ca. 26. Pauli, tanquam non sacras, fuisse reieclas: à quibusdam verò
 & lib. 6. ca. 27. neutram earum, quæ ad Timotheum mittuntur, fuisse inter
 Cle. 2. Strom. scripturas sacras admissam, Clemens Alexandrinus memorie
 prodiit: Nobis tamen adeò est Ecclesiæ testimonium ratum
 & sanctum, quæ quatuordecim Apostoli huius Epistolas in
 Canonicorum librorum Catalogo reposuit, ut obstinate contradicentes,
 temerarios planè homines, ac Hæreticos esse nos
 dubitemus.

RESPONSIΟ.

QVÆ de hæreticis, vel omnes Epistolas
 Pauli, vel vtrancq; ad Timotheum scriptam
 repudiantibus proferunt, nihil ad nos attinent, qui
 Pauli Epistolas sanctiores habemus, & firmius am-
 plectimur, & per Dei gratiam clarius intelligimus,
 ex ijsq; nostram doctrinam verè piam validius con-
 firmamus, quam Iesuitæ & omnes Sacrificuli ac Mo-
 nachi

nachi velint. Non enim ignotum est, hisce extremis temporibus, restorationem piæ doctrinæ, quam Lutheranam vocant, potissimum ex Paulinarum Epistolarum ductu & prescripto factam esse: quod beneficium Dei apud nos publicè solenni cantilenæ etiam à pueris celebratur. Contrà verò non obscurum est, quid multi è grege Pontificiorum de Å postolo Paulo iudicent: & quām ægrè isti colluuiei faciant, quæ ex istius scriptis depromuntur. Ante paucos annos Papista quidam magni nominis & dignitate præstans ad quendam propter Euangelij professionem captiuum aiebat: Duos tantum esse Euangelistas, Matthæum & Ioannem: reliquos e^z Sleidan, lib. 85. nim duos, & Paulum etiam, veluti Centones quosdam consuisse: quòd nisi Ecclesiæ Doctores eam Paulo tribuerent authoritatem, se non pluris factus rum eius Epistolas quām Æsopi fabellas, cumq; captiuus inuicem diceret, de Pauli vocatione atq; munere præclara existere testimonia, præsertim in eius Epistolæ, quam scripsit ad Galatas, capite primo: Nihil (inquit ille) ad rem istud facit: nam si sibi testimonium ipse dicit. Hæc historia testem habet scriptorem publicum, & fide dignum. Itaq; nihil opus erat, Iesuitas nobis hæreticorum rejectamenta oggimirre, cum quibus nobis nihil est negotij. Sibi ac suis ista canant, ut de Pauli scriptis honorificientius sentire discant, ne in eundem catalogum relati, eodem loco & numero habeantur, quo Hebion, Seuerus, & Tatianus ab Ecclesia habentur. Sed benè se res habet de Iesuitis, qui ne pauciores Epistolas Pauli numerent, potius plures ei adscribunt,

C scribunt,

scribunt, quām veris & indubitatis argumētis demonstrare possunt ei competere. Cum enim certo certius constet, tredecim verē & ~~rum~~ Paulinas esse Epistolas, isti quatuordecim ē vulgato Canonico rum librorum Catalogo numerant, eam videlicet, quæ ad Hebreos est, addentes: de qua tamen & olim varie iudicatum fuit & hodie. Origenes sanè vetustissimus scriptor, eam propter phrasin & compositionem dictionis admodum Græcam, alterius cuiuspiam esse iudicat, qui dicta Apostolica annos carit, & velut in schola quædam, quæ à Præceptore audiuīt, redegerit. Et huic Epistolæ à Romana Ecclesia, quasi Pauli non sit, contradictum esse, ac inter Canonicas scripturas non receptam, præter Eusebium, etiam Hieronymus & Platina clarètes stantur: Fuere qui eam Lucæ, alijs qui Barnabæ, alijs qui Clementi adscriberent. Ac profectò si quis stylum huius Epistolæ, & ipsam docendi rationem consideret, fatebitur quidem eam utilissimam esse, & excellenter pio ac docto Apostolorum discipulo dignissimam: sed à Paulo Apostolo minimè scriptam, vel hoc solo inuicto Argumento conuincere, quod Author scribit, se ex prædicatione aliorum Euangelion Christi didicisse: id quod ad Galatas de se fortiter negat Paulus. Taceo iam duriores quosdam locos, & Pauli spiritu non satis dignos, propter quos valde sero à latinis Ecclesijs receptam fuisse constat. Quamobrem non tantum imprudenter faciunt lesuitæ, qui eam inter germanas Pauli Epistolas numerant, verū etiam eo crimine se obstringunt, cuius damnant alios, temeritatis nimirum:

Euseb. Eccles.
hist. lib. 6. ca. 25.

Euseb. hist. Ecc.
lib. 3. ca. 3.
Hierony. in
Esa. cap. 8.
Platina in vita
Petri.

Heb. 1.

Gal. 2.

rum, dum à se dissidentes temerarios planè homines ac hæreticos esse proclamant. Nam si Iesuitæ obstinate hanc Epistolam Paulo tribuere perrexerint, magis temerarij & Hæretici erunt, quam iñ quibz hanc (de cæteris enim nemo Christianorum dubitat) Pauli propriam esse constanter negant. His quis dem supersedere potuissemus, si suos Anathematismos sibi ipsis reseruassent, aut certè prudentius promulgassent Magistri nostri, de societate Iesu, si Dijs placet. Iam quale prioris ad Timotheum Epistolæ Argumentum ab ipsis constituatur, videamus.

I E S V I T Æ.

Admonet autem Apostolus hac Epistola Thymotheum, ut
se, suamq; plebem, aduersus Hæreses tunc præsentes, Simonias
norum & Iudaizantium, & futuras alias, muniat, ut in eli-
gendis Presbyteris, Diaconis, & Videlis, magnam cautionem
adhibeat: ut deniq; lectioni, orationi, & virtutum studio ins-
cenctus, omnia Episcopi munera, sedulò & cautè perficiat.

RESPONSYO.

VBI h̄c, ut suprà etiam attigimus, sit Christi
mentio: vbi Euangelij: vbi gratiæ Dei: vbi
fidei: vbi iustificationis: vbi aliorum præcipuorum
locorum Doctrinæ Christianæ: quos extare maxime
in Ecclesia prodest, & inculcati hominibus,
quodsq; in hac Epistola Paulus non tantum non omis-
sit, sed iñs etiam, quæ à Iesuitis h̄c recensentur, præ-
misit.

